

Nr. 1. 2012

RFR : www.rfr.dk

GIRO konto: 506-8460

Danske Bank: 1199 Konto 5068460

Radiohistorisk Forening Ringsted
Søndre Parkvej 165. 4100 Ringsted

Ringsted Radiomuseum:

Køgevej 39. 4100 Ringsted

Bjarne D. Nielsen:....21 27 22 53

Bestyrelsen:

Bjarne D. Nielsen: 57 64 33 85

Formand:.....bdn@pc.dk

Per Bergmann: 59 19 47 18

Næstform: minnaper@get2net.dk

Christian Hamel: 40 51 89 37

Kasserer:.....crh1@mail.dk

Michael Jensen: 56 66 15 38

Skr:.....gunverdt@sol.dk

Bjarne Christiansen: 59 18 59 82

Skr:..radiofidusen@hotmail.com

VENNER:www.radiohistorie.dk

Torben Lønholm: 40 91 27 28

Formand:.....tal7913@mail.dk

Indhold: Nr. 1. januar 2012

- Juleafslutning RFR & Venner
- Radiomekanikerlærling i Århus 1951-1955/ved **Keld Harder**
- Tema '12 Radio under KRIGEN Indvielse **11. februar kl. 14.** Foredrag: "TELEFONBOGEN" ved ing. **Kaj Nielsen OZ9AC**
- En NØD-AM model 1944 af civ. ing. **Børge Otzen**
- Besøg hos DR-Museum i **TV-byen i Gladsaxe**
- Månedens donation, samt Månedens restaurering
- RFR & VENNER-info.
- Seneste **ØKO**-meter status

RADIOTEN

Radiohistorisk Forening Ringsted

stiftet d. 26. maj 1993.

e-information, 3. årgang, januar 2012.

Billedet viser et glimt fra den festlige JULE-afslutning d. 19. december i Ringsted Museums Cafe. Her fejrede de 42 fremmødte fra RFR- og -VENNER at man - *godt og vel* - rundede de første:

100.000 kr.

Vi har samme ØKO-mål for 2012, her har vi fra starten godt 4.000 kr.

Vi vil kæmpe videre for vores gode sag !

GODT NYTÅR og TAK for alle de mange gode ønsker til et nyt Radiomuseum i Ringsted.

Medlemmerne fra RFR- og VENNE-foreningen vil gøre ALT hvad de kan, for at realisere et RADIOMUSEUM på **Sct. Hansgade 34**. D. 9. dec. 2011 blev der udsendt 42 ansøgninger til fonde, firmaer og institutioner, som vi håber vil være med til at hjælpe os med at skaffe den nødvendige økonomi. Vi er, som før nævnt, selv gået i forvejen, ved at indsamle de første 100.000 kr. samt ved at garantere **EGET** arbejde på det nye Radiomuseum for 200.000 kr. **I alt 300.000 kr.**

MEN: Tilbage står, at der yderligere skal skaffes **ca. 600.000 kr.** før vi kan begynde renoveringsarbejdet, som for vort vedkommende hovedsagelig vil komme til at dreje sig om malearbejdet af de 400 etagekvadratmeter. Vi håber at have ØKONOMI'en klar, så vi kan få Ringsted Byråds accept til at starte **renoveringen i maj/juni 2012.**

Radiomekanikerlærling i Aarhus i starten af 1950'erne/af Keld Esmark Harder ('33-model)

D. 1. juli 1951 kom jeg i lære som radiomekaniker hos firmaet **Radio-Thygesen**. Da jeg begyndte lå butikken i Jægergaardsgade 1. Værkstedet lå lidt længere inde i Jægergaardsgade og havde til huse i den ene del af en tvillingebutik. Den ene butik var nedlagt og gav nu plads for vort værksted. I den anden butik var der en bagerforretning med bageri i baglokalet. Jeg husker tydeligt, at bageren, når han havde taget en plade med nybagt Wienerbrød ud af ovnen, gik en runde på værkstedet med den. Det viste sig at være en meget effektiv reklame, der stimulerede omsætningen i butikken.

Normalt kørte vi på cykel rundt i byen, når vi skulle tilse kundernes radio. Hvis vi havde brug for bil til transport af en radiogrammofon, brugte vi hr. Thygesens private bil. Det var en stor 4-dørs, 6 cylindret Plymouth fra 30'erne, hvor vi tog bagsædet ud, når den skulle bruges som varevogn. Om vinteren var den meget genstridig at starte om morgenen. Jeg fik kørekort som 18-årig umiddelbart før jeg kom i lære og som yngste mand, faldt det i min lod at hente bilen i den nærliggende garage. Heldigvis havde jeg i hele min ungdom beskæftiget mig med biler og motorcykler og havde tilegnet mig erfaring i at kompensere for motorers vinternykker. Jeg startede med at tørre tændrørsledninger og strømfordeler af, fjernede luftfiltret og hældte en sjat benzin fra karburatorens svømmerhus direkte ned i indsugningen. Og for at spare de beskedne kræfter i det kolde 6-volt batteri, startede jeg bilen med håndsving. Det virkede hver gang.

Forretningen på adressen Jægergaardsgade 1 ca. 1952

Radiomekanikerfaget hørte til under:

SMEDE- og MASKINARBEJDERFAGET i DANMARK
I min LÆREKONTRAKT står om lønnen:

Fra 1/7 1951 til 1/7 1952 : **Kr. 0,27 pr. time**
timeløn: **2. år: 32 øre, 3. år: 40 øre, 4. år: 50 øre**

I første læreår gav det 10 - 12 kr. om ugen og i det sidste 20 - 30 kr. om ugen, så det var jo godt at have kost og logi hos sine forældre. Man kan vist roligt sige, at det sidste års opsparede feriepenge ikke gav anledning til en jordomrejse i den første ferie som svend.

Kravene til radioværkstedets indretning viste klart, at det hørte under Smede- og Maskinarbejder forbundet; m. bl.a. kravet om en drejebænk. Den der var på vores værksted, var sjældent i brug. Til gengæld var værkstedet godt udrustet med instrumenter til reparation af datidens elektronik.

Lærlinguddannelsen medførte, at vi skulle gå på aftenskole. Det første år på Teknisk Skole i Nørre Allé gik jeg sammen med smede- og maskinarbejderlærlinge. Vi skulle lære at skrive Standardskrift og "læse" maskintegninger. Aftenskolen startede 1/10 og varede til hen på foråret.

Mandage fra 17:25 til 19:10.

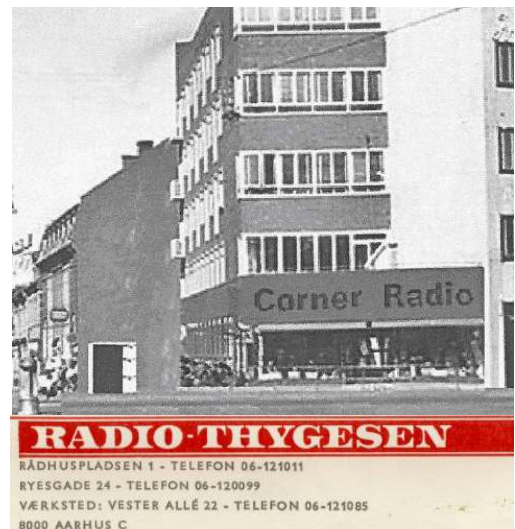
Onsdage og fredage fra 17:25 til 20:00.

De sidste 3 år af læretiden blev vi undervist på Teknisk Skole på Dalgas Avenue i vort fag; **Radioteknik**. Vi var 5-6 lærlinge og blandt de få, der blev uddannet i Aarhus. Undervisningen fandt sted mandag, tirsdag og onsdag fra 17:15 til 20:00 fra begyndelsen af september til foråret. Underviserne var fortræffelige, jeg skulle senere møde dem i min studietid på Aarhus Elektroteknikum.

Jeg boede hos mine forældre i Aabyhøj uden for Aarhus, kørte hver dag på cykel til min læreplads og mødte kl. 08:00 efter en god halv times cykling. Arbejdstiden var til kl. 17 og i perioden med aftenundervisning gik cykelturen efter fyraften direkte fra værkstedet til Teknisk Skole.

Læretiden hos Radio -Thygesen

Chr. Thygesen havde en andel i butikken Corner Radio. Han overtog denne, som kom til at hedde: "Radio-Thygesen".

Værkstedet kom til at ligge i kælderen under forretningen og tiden på Rådhuspladsen 1 blev udviklende og mindeværdig. Blandt de **ikke-faglige** oplevelser var mit møde i cykelkælderen med en dejlig pige, der var sekretær for en advokat på 3. sal. "Tilfældigvis" mødte jeg hende hver dag i cykelkælderen, når hun ankom til arbejdet hos advokaten og det endte med, at jeg inviterede hende i biografen for at se gyserfilmen "Vokskabinettet". For yderligere at gøre indtryk, lavede jeg en radio til hende. En 3½-rørs super med mellem- og langbølger. Radioen blev håndlavet fra bunden. Frontpladen af Mahogni blev leveret af værkstedets chef, Willy Møller, der var i færd med at bygge en båd. At lave en skala til denne unikke radio var en speciel udfordring. Men heldigvis havde den udkårne en storesøster, der er dygtig til porcelænsmaling. I hemmelighed allierede jeg mig med hende og fik hende til at fremstille skalaen. Jeg ved ikke rigtigt, om det var Vokskabinettet eller radioen, der gjorde udslaget - men vi har nu været gift i 53 år.

Den hjemmebyggede 3½-rørs modtager med den specielle skala

Fagligt set var det et fantastisk sted at være i lære.

Vi reparerede alle branchens produkter: radioer, grammofo-
foner, pladeskiftere, shavere, trådoptagere. Fejl i gløde-
kredsløbet blev klareret på stedet. I vanskelige tilfælde tog vi
radioen - eller chassis'et - under armen og cyklede hjem på
værkstedet med det. Jeg husker, at jeg en gang kom
cyklende ned ad Frederiksallé med en radio under armen,
da forskærmen faldt af min cykel og blokerede forhjulet.
Jeg slog en saltmortale over styret med radioen fast knuget
under armen. Blev forslået - men radioen var uskadt !

På et tidspunkt anskaffede firmaet sin første varevogn. Et
VW "rugbrød". Det var en stor lettelse, specielt om vinteren.
Juleaftensdag var en af de travleste. Folk skulle have deres
radio hjem inden højtiden. Når man så udaset kom hjem om
eftermiddagen efter at have afleveret den sidste reparation -
ja så ventede "juleturen". Bilen blev lastet med blomster,
der skulle bringes ud til Hr. Thygesens familie og
forretningsforbindelser med ønsket om en Glædelig Jul og
et Godt Nytår. Jeg husker, at jeg et år kom med en blomst til
en familie, der allerede sad bænket omkring julemiddagen.
Men jeg nåede da hjem til min egen juleaften.

AM

I mine første læreår var AM den eneste transmissionsform
og det var faktisk en blandet fornøjelse. Fuld af støj og
interferens. På et tidspunkt søgte myndighederne at gøre
modtagelsen bedre ved at indføre en ny frekvensplan. Det
forårsagede megen forvirring blandt brugerne - men udløste
en god mulighed hos radiobranchen. Alle skulle have skiftet
skala på deres radio. Den gang havde radioer store skalaer
med myriader af stationsnavne for at give indtryk af, hvor
talrige stationer, man med glæde kunne lytte til. En påstand,
der bestemt ikke holdt vand. Forudsætningen for en tålelig
AM-modtagelse var en god, stor udendørs tråd-antenne.
Normalt havde vi en specialist (Antennemanden) til at sætte
antennen op. Men det skete, at vi selv måtte kravle op på
taget og lave en antenne. Jeg husker endnu den håndfaste
instruks jeg fik, inden jeg begav mig ud på min første
tagryg på 5. sal: ***Du må aldrig holde fast i en skorsten!***
Umiddelbart lyder det mærkeligt. Men når man har set en
ælder skorsten på tæt hold, var det helt klart hvorfor:
mørtlen, der bandt murstenene sammen, var gennemtæret
af røgens syre. Og som den sætning, der fulgte efter
instruktionen, så rigtigt lød: ***Der er ikke noget ved at falde
fra 5. sal ned på fortovet med en mursten i hånden !***
AM blev senere erstattet af FM - og det var spændende at
være med til overgangen.

Caféliv

Overskriften er lettere vildledende. Dette afsnit omhandler
værtshuse af den mere folkelige art. Og der er bestemt ikke
megen Cappuccino over beretningen. Radio-Thygesen skulle
vedligeholde alle musikautomater i Aarhus og omegn. Vi
kom således til at kende de fleste servitricer i byens mere
folkelige forlystelseliv helt godt. De var flinke til at
rekvirere os og jeg husker specielt én, der altid tog imod
mig med et fast klem i skridtets ædlere dele, og et:
"velkommen igen" ! På lønningsdage var der virkelig travlt.
Det var på det nærmeste "alle mand på dæk". Glade
arbejdere fejrede lønningsdagen med rigelig indtagelse af øl
og musik i lange baner. Et gennemgående problem var, at øl
tilsyneladende hæmmer evnen til at tælle. Musikauto-
materne var indrettet således, at man fik ét nummer for 25
øre - så hvis man puttede en krone i, fik man 4 numre. Da
det åbenbart var svært at tælle til 4 i den megen larm, blev
vi ofte mødt med skældsord og løftet om øretæver, fordi
musikautomaten havde snydt for et nummer. Blandt de
mere håndfaste protesthandlinger var et tilfælde, hvor en
utilfreds gæst greb en stor ildrager og splittede automaten i
mange stumper. Vort problem var, at vi ikke havde adgang
til musikautomatens pengekasse. Den var en solid lukket
kasse, der var boltet til automaten. Det var således ikke
muligt for os "at give pengene tilbage". Men vi fandt ud af,
hvorledes vi kunne narre automatens tællerværk og få den til
at spille 10 - 15 numre gratis. Det virkede hver gang. Løftet
om øretæver blev glemt - og man blev sågar budt på øl.

Mange servicebesøg foregik på min ARIEL-motorcykel

Jyllands Posten

havde redaktion i Frederiksgade tæt ved Radio-Thygesen.
Da B&O introducerede en diktafon-version af trådoptageren,
installerede JP nogle stykker på telegramredaktionen. Korrespondenter i **"Langbortistan"** kunne så ringe
til JP døgnet rundt og diktere de seneste rædselshistorier.
Når sekretæren kom om morgenen, nedskrev hun den
optagne artikel og skulle være færdig, inden redaktionen
sluttede. Desværre havde tonehovederne i trådoptagerne en
tendens til at nappe i tråden. Resultatet var, at tråden med
nyheden faldt af spolerne og kom til at minde om en
grydesvamp, som trådoptageren ikke kunne afspille. Det
skete ret hyppigt, at vi havde en hastedyrkning, når ska-
den var sket og dagens sensation var ved at gå i vasken.
Redaktionen var på fortvivlelsens rand og bad så mindeligt
om, man ikke kunne løse den Gordiske knude. Og det
lykkedes da også ofte med en god portion tålmodighed og
fingerspidsfornemmelse at få redt den hårfine ståltråd ud af
"grydesvampen", og dermed at få reddet døgnets scoop.

Andre forlystelsesetablissemeter

Radio-Thygesen vedligeholdte lydanlæg i forlystelsesetablissemeter som: Cosy Corner, Aarhus Theater, Varna, Hotel Royal og Aarhus Hallen. Gennem arbejdet havde vi kontakt med navne som: Par nr. 7 (6-dagesløb) Bruno Martino, Gustav Winckler, Raquel Rastenni og Carl Brisson. Sidstnævnte var under krigen blevet et navn i Hollywood og blev ved sin tilbagekomst til Danmark umådelig populær ved en stribe koncerter, bl.a. i Aarhus Hallen. I showet gik han ned fra tribunen og sang blandt publikum. Han var afhængig af en mikrofon med en lang ledning. Så længe han gik fremad kunne han selv trække ledningen med. Men når han skulle tilbage, skulle det foregå elegant.

Carl Brisson med sangen:
Cocktail for two ca. 1954

Under forestillingen sad jeg bag en nodepult i det store orkester og forsynede Carl Brisson med den længe ledning, han havde brug for på "udturen"- og halede tilbage på "hjemturen". Han blev så glad for denne "betjening", at da han senere kom med en ny koncert, krævede, at jeg deltog som "mikrofonmand". På det tidspunkt var jeg begyndt at læse på Aarhus Elektroteknikum, men jeg mødte selvfølgelig op og tjente en skilling til hjælp til studierne.

Autoradio

I begyndelsen af 50'erne var det ikke almindeligt at have radio i bilen. Men det blev mere og mere almindeligt, at man eftermonterede en radio. Det var et større mekanisk stykke arbejde at montere radioen under instrumentbrættet. Radioerne var store, de havde radiator og indbygget mekanisk vibrator, der skulle forsyne kredsløbene med de rette spændinger. Bilerens tændingssystem var ikke støjdæmpet fra fabrikkens side og det var et større detektivarbejde at få monteret støjdæmpningskondensatorer de rigtige steder i bilens elektriske kredsløb. Montagearbejdet fandt sted på parkeringspladsen lige uden for forretningen og der stod vi så og kæmpede med problemerne i al slags vejr. Jeg husker tydeligt vinterdage, hvor vi havde besvær med at få loddebolten tilstrækkelig varm i frostvejret.

Svendeprøven havde 2 afdelinger:

1. Man skulle fremstille et apparat, i mit tilfælde en LF-forstærker.
2. Man skulle finde fejl i en radio under overvågelse af en skuemester/censor.

For Smede- og Maskinarbejder sektionen var det vigtigste nok, at man kunne tegne et chassis og fremstille det. Mit chassis var i bukket aluminiumsplade og jeg havde lavet en tegning (der var blevet godkendt), hvor alle dimensioner var målsatte; pladens størrelse, hullernes størrelse og placering. Og naturligvis vinkler og placeringer af bukninger i pladen. Teknisk Skoles værksted udleverede en aluminiumsplade, hvori man havde indhugget et nøglesymbol.

Hvis man brokkede pladen - ja så var der intet Svendebrev at hente i den omgang! Jeg fik boret og savet huller i min plade og det tegnede vældig godt. **Indtil jeg skulle bukke pladen.** Hjemme på værkstedet plejede vi at bukke plader ved at sætte dem op i en skruestik og bearbejde dem med en "gummihammer", indtil bukningerne var etableret. Ved svendeprøven skulle vi på skolen bruge en hydraulisk presse. Jeg havde aldrig set eller betjent sådan en tidligere. Den forekom mig at være enormt stor og truende og det var med bævende hjerte, at jeg stak min nøglemærkede plade ind i den og aktiverede bæstet. Til min glæde blev pladen bukket de rigtige steder. Forstærkeren kom til at spille og mekanikken holdt målene. Første etape "**var hjemme**".

Fejlfindingsprøven

Dagen for fejlfindingsprøven oprandt. Jeg blev placeret ved et arbejdsbord, hvor der stod en "syg" radio omgivet af måleinstrumenter. Indtrådte censor, som var en hr. Aagaard fra Radiometer. Da han så opstillingen, gik han helt grassat og skældte min lærer ud på det groveste. Det viste sig at Radiometer var sponsor for skolen - og alle de instrumenter, der omgav min opgave var fra Brüel og Kjør! I al hast blev instrumenterne skiftet ud til Radiometer-instrumenter og underligt nok rystede jeg ikke på hånden, da jeg skulle måle inde i det tætpakkede apparat - og jeg fandt fejlene.

Jeg fik mit **Svendebrev** - som jeg faktisk er meget stolt af. Der står: **SÆRDELES VELUDFØRT**

På billedet fra *Svendegildet* ses Mester Christian Thygesen til venstre, og til højre min Mestersvend Willy Møller.

Mester

Svend og Mestersvend

Mesterlæren

I min læretid var jeg udsat for mange af de "klassiske" mærkværdigheder. Måtte lave lidt af hvert og blev udsat for practical jokes, som da jeg blev sendt til en grossist for at hente et spejl til at trimme spejlfrekvenser efter. I dag ville man måske kalde den slags for uacceptabel mobning - men jeg er overbevist om, at jeg ikke fik varige mén af drillerierne. Til gengæld fik jeg en solid teknisk uddannelse, som har været mig til uvurderlig nytte gennem hele livet. Og - hvad der måske er det vigtigste - mesterlæren lærte mig, hvad "det virkelige liv" er i praksis.

Min læretid i Aarhus var en dejlig tid.

Red. siger TAK til Keld Harder for denne fine beskrivelse.

Udstillingen i 2012: **Radio under KRIGEN**

Ingen dansker, som har oplevet årene 1939-1945, er i tvivl om Radioens meget afgørende rolle. BCC fra den FRIE Verden, samt frihedsbevægelsens sendere og modtagere var af helt uvurderlig betydning.

Mange tænker på: *dum, dum, dum, DU--M* = Starten til Beethovens V-symfoni, kaldet Skæbnesympfonien

- BBC-sender til Danmark, 3 korte og én lang tone = V-koden

- Mærkelige navne i æteren

- Sabotage og Schalburgtage

- Danske radiofabrikkers rolle

- Illegale sendere og modtagere

- Frihedsrådet og illegal presse

- Tyske støjsendere og antenner

- Frihedsbudskabet

Det er da også temaer vi vil bygge udstillingen op omkring. Vi har en del billeder og en række aktuelle radioer, så vi skal nok få sat en spændende udstilling på benene.

John Christmas Møller (K) fra BBC i London 6. sept. 1942

Frihedskæmperarmbind, syet allerede i 1941.

MEN, vi har brug for ekstra HJÆLP til dette !

Vi har et omfattende billedmateriale fra bøgerne:

- **En verden i lyd og billeder**

- **De så det ske under besættelsen**

Vi har også haft en "*spion*" på Frihedsmuseet.

Nedtagningen af den gamle udstilling foregår:

Mandag d. 2. januar 2012 fra kl. 19 - 23

Opbygningen af den nye udstilling foregår:

Mandage d. 9, -16, -23, -30 januar og 5. februar.

P.t. har vi følgende udstyr klar til udstillingen:

- AEG-Magnetofon spolebåndoptager 1938

- Staunings radio/Tandberg 1938

- Radione-R2/1938

- Goebbel Schnauze/1939

- Felttelefon/1939

- Johnsen skibssender/1940

- Engelsk miniradio/1941

- Sonofon KB-forsats/1941/rammeantenne

- Radione 541B/1943

- Pladeskæreapparat/1944

- Oprop/flyveblade, illegale blade, rationeringsmærker

VEL MØDT i Ringsted !

Historie/Billeder om: Always, Neutrofon og Torotor m.fl.
Flammen & Citronen og Hvidsten-gruppen/film m.v.

Den nye udstilling indvies: Lørdag d. 11. februar kl 14. i Ringsted Museums Cafe

Foredrag om: "TELEFONBOGEN", ved ingeniør Kaj Nielsen, OZ9AC

Foredraget omhandler:

- Behovet for radiokommunikation mellem det besatte Danmark og den frie Verden (England).
- Telegrafisternes arbejdsbetingelser.
- Radioudstyret, der blev benyttet.
- Baggrunden for lokalt at udvikle og fremstille en sender/modtager til radioforbindelsen med England.
- Teknikken i TELEFONBOGEN.

Fra vores ven **Ib Hansen** (Radio Mercur) har vi lånt en "TELEFONBOG" til udstillingen i 2012-perioden.

Kaj Nielsen er fra 1932

Man kan heller ikke undgå at få inspiration af vor **PIONER, Børge Otzen's** artikel på næste side.

En NØD-AM model 1944, eller "Nød lærer nøgen Kvinde at spinde!"

af: **Børge Otzen**, udviklingsingeniør hos Philips i Kbh. fra 1942 til 1978.

FRP-PIONER-medlem, som kort før sin død i marts 2011 sendte os dette herlige skrift.

**Atter i år måtte vi undlade Midsommervisen,
et vers har åbenbart vakt mishag!**

Vi elske vort Land, og med Sværdet i Haand
skal hver udenvælts Fjende beredte os kende;
men mod Ufredens Aand over Mark, under Strand
vil vi Baalet paa Fædrenes Gravhøje tænde;
hver By har sin Heks, og hvert Sogn sine Trolde,
dem vil vi fra Livet med Glædesbud holde;

"Vi vil Fred her til lands, Sankte Hans, Sankte Hans! Den
kan vindes, hvor Hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde!"

Under indtryk af de tyske tilbagetog på alle fronter, vokse-
de uroen, og det er formentlig en eller flere sabotager i
Storkøbenhavn, der fik tyskerne til at dekretere Spærretid
igen for at få sat en stopper for dem. Så Storkøbenhavns
indbyggere kunne lige efter Midsommer 1944 læse herom i
deres morgenavis den 25. Juni 1944.

Men Københavnerne reagerede spontant ved kort og godt
at nedlægge arbejdet og gå hjem! Efter sigende gik B & W-
arbejderne hjem med den motivering, at under spærretid
kunne man ikke passe sine kolonihaver om aftenen, så det
arbejde måtte henlægges til dagtimerne!

Dog vidste tyskerne udmærket, hvordan en sådan General-
strejke skulle håndteres – troede de. Elektriciteten blev af-
brudt, gaskstrykket sat så langt ned, at det ikke kunne bruges
til noget; men heller ikke længere ned, end at gasfor-
syningssystemet ikke eksploderede og desuden blev alle
udfaldsveje spærret!

Men ét var jo teori, et andet praksis, skulle det vise sig. Til
alt held var jeg den dag på cykel til min arbejdsplads på
Amager, og jeg kom over Knippelsbro inden den spærredes.
Dengang boede vi på Frederiksberg, men blive i byen med
en 14 måneders dreng huede os ikke, så vi besluttede at
cykle ud til mine forældre i Skovshoved, hvor et godt, gam-
meldags brændekomfur havde afløst gaskomfuret da gassen
blev rationeret i begyndelsen af krigen. Med kendskab til
veje og stier blev det en smuk tur, gennem Uterslev og
Søborg moser og Gentofterenden og et passende antal
biveje, at komme derud. En god nyhed havde bredt sig:
"i Charlottenlund" Jægersborg Allé Mejeri var i gang og
kunne levere mælk til børnene! Det havde egen kraftcentral.

Men hvordan skaffer en radioamatør sig nyheder, når
Skovshoved Elektricitetsværk med sine 4 MW - 150 m fra
min gamle adresse - ikke måtte levere strøm? Familiens
alderstegne Cota 0-V-1 til 220 V DC fra 1927-29 på Øster-
bro havde overlevet flytning og undgået at havne i skralde-
bøtten. Den kom frem og nu skulle den "konverteres".
Rørene var til 6 V og 60 mA på glødetråden og 150 V
anodespænding – men anoderne måtte nøjes med betydelig
mindre – men det gik – **tilbagekoblingen fungerede!**
Værktøjerne var bl. a. hammer og knibtang, og nogle søm
blev banket i et bræt, der skulle bære 4 TIGER batterier til
glødestrømmen – tre fra husets egen og et fra naboens
ringe anlæg. Eventuelle gæster måtte så med bankelyde

Teksten så således ud i Berlingske Tidende:

Spærretid i København

Fra officiel tysk side bekendtgøres: Af hensyn til den
offentlige orden og sikkerhed er med virkning fra
mandag 26. juni 1944 truffet følgende anordninger
for det storkøbenhavnske område:

1. Det er forbudt at færdes eller opholde sig på
offentlige gader, veje og pladser i tiden fra kl. 20 til
kl. 5. Undtagelser kræver særlig tilladelse.

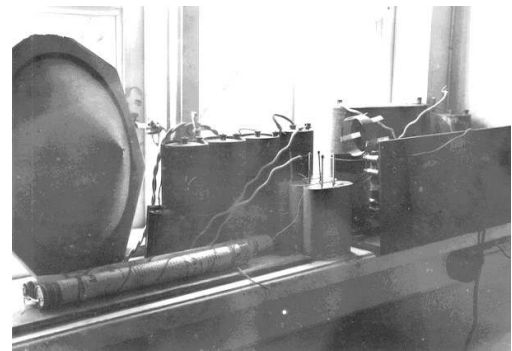
2. Ansamlinger af mere end fem personer er
forbudt på offentlige gader, veje og pladser.

3. Forsamlinger af enhver art under åben himmel
og inden døre er forbudt. Undtagelser kræver særlig
tilladelse.

4. Alle anvisninger fra tyske patruljer skal ufortø-
vet efterkommes.

Straffebestemmelser for overtrædelse af disse
anordninger vil senere blive bekendtgjort.

Med spærretidens indførelse vil sporvejene og S-
togene formentlig komme til at køre efter samme
plan, som blev indført, da Storkøbenhavn i fjor fik
udgangsforbud. D.v.s. at sidste sporvogn til køben-
havnske endestationer passerer Rådhuspladsen kl.
ca. 19,30. Første vogne udgår fra remiserne kl. ca. 5.

kendegive deres ønske om adgang. Naboen måtte også
bidrage med en løs højttaler og to ikke helt tømte 22 ½ V
batterier fra bedstemoderens høreapparat - stavlygternes
batterier blev rullet i papir og et par bukkede søm tjente
samtidig til fixering og tilslutning af ledninger til rørens
gitterforspænding.

På fotografiet ser man, hvordan det kom til at se ud i vin-
dueskarmen. Bemærk, hvordan tændstikker kom i brug til
forbindelserne i 22½ V batterierne. Rullen med stavlygte-
batterierne til gitterforspænding ses for neden til venstre.
Så blev min gamle 20 m Zepp-antenne tilsluttet, og familie
og naboer kunne så høre nyhederne fra Malmø Radio. Om
dem husker jeg kun, at de forekom mig upålidelige og man-
gelfulde. Ønsket om at kunne modtage nyheder på kortbøl-
ge var derfor nærliggende. Den næste dag startede derfor
med en omhyggelig gennemsnøgning af det, der engang var
mit værksted. Og Bingo! Een eneste ting fandt jeg, nemlig
en anodekredsspole til 160 m! Viklet med 1 mm blank
kobbertråd og 1 mm spacing "på luft". Denne lod sig uden
besvær spænde på afstemningskondensatoren = parallelt
over MB spolen, og så blev vinding efter vinding stille og
roligt trukket af, og til sidst landede modtageren i et
radiofonibånd – formentlig 49 m. Så var det en smal sag at
finde en engelsk station med nyheder "ude fra"!

Radioamatørens morale: "**Smid aldrig noget væk. Det
kunne jo være, at det kunne bruges til et eller andet!**"

Herligt besøg hos DR-Museum i TV-byen.

D. 7. december var 14 RFR-medlemmer på besøg hos DR-Museum, som har til huse i kældrene under de gamle TV-studier i TV-byen i Gladsaxe. Studierne er stadig i drift, da man producerer en masse dansk drama, p.t. er man i gang med nye afsnit til TV-serien: **Forbrydelsen**. (læs mere på: www.drmuseum.dk)

Fornem DR-opdækning i Studiefoyeren

Flemming P. fortalte TV-by historie

Per Tidgen får RFR's JULE-gave af Bjarne

Bagsidebelysning af "Politigården"

"Politigården's" kontorlokale

Glimt fra de "endeløse gange"

DR's pausesignal fra 1931

Kamera 1 fra 1949

Tidlig DISA-radiopult fra '50'erne

Studie til programafvikling fra lydånd ca. 1960

Første udstyr til slow/replay 30 sek.

En af de mange fine reoler til opbevaring af udstyr

Med denne billedkavalkade forsøger vi at give et lille indtryk af det fantastisk omfattende arbejde, der udføres af den store gruppe af ildsjæle = pensionerede DR-medarbejdere *der virkelig føler for sagen*. De sætter en ære i at registrere, istandsætte og bevare for eftertiden. Det er dansk kulturarv i verdensklasse, som virkelig fortjener at blive værdsat. Omfanget er næsten uoverkommeligt, men de gør det fremragende. Vi fra RFR beundrer deres virke. Fotos: Alex Jensen, Carsten Carlsen, Jens Lykke. Hjertelig **TAK** til alle i **DR Museum** fra **RFR: I gør en forskel !**

Månedens donation:

B&O Standard 39 K.S. All Wave Super
Årgang: **1938** (med radiohjertet)
Pris: **320 kr.**
I meget fin stand, skænket af **DR-Museum.**

Månedens restaureringer:

Delphon GS 5, 1960, pris: 430 kr.

fotos: *Jens Lykke*

Thorens TD 124/Ortofon, 1960, pris: 1.880 kr.

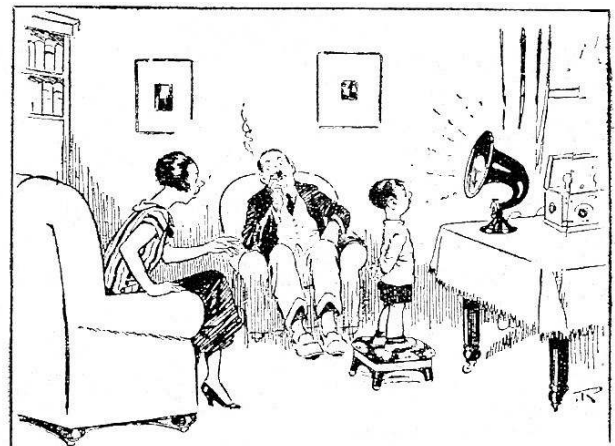
Begge grammofoner er sat flot i stand af: *Steen J.S. Nielsen*

Redaktionen starter det NYE ÅR, med at genbruge fra den den herlige **KILDE nr. 1.:**

Radio Uge Revue

Dette fantastiske Radiofagblad udsendte Nr. 1. i februar 1924. Navnkundige **George W. Olesen** var red. Bladet stoppede desværre i juni 1928.

Det viste: *Ugens Smil* stammer fra 1925.

Den ængstelige Moder (da Højtaleren begynder at »snøfte«): Gaa ikke saa tæt til den. Cyril, det lyder, som om Speakeren har en slem Forkølelse. — (Radio Times).

Til alle de aktive RFR medlemmer !

Første RFR-mødeaften i 2012 bliver:
Mandag d. 2. januar kl. 19 - 23
Vi kommer til at arbejde
både på
Køgevej & Ahorn Allé

Det er ingen hemmelighed, at formanden m.fl. har brugt mange uger på ansøgninger og at finde relevante FONDENE. Før JUL spurgte fru Marianne sin mand:..... *Har du søgt Sct. Bends Kirke ?* Tavshed !!! Hvad siger du ??? (troskyldigt svar)..... **Ja, de har jo DØBE-fonten !**

Vennerne er nu tæt på 50 medlemmer. ØKO-meteret viser status på: **Lidt over 100.000 kr.** VENNE-foreningen stiftedes d. 24. august i år. **Hvad kan det dog ikke blive til !**

ØKO ved JULE-afslutningen d. 19.dec. ØKO-mål 100 K 2011

Et FANTASTISK resultat af en meget stor og målrettet indsats af RFR & VENNER.
Her kan man virkelig se resultatet af:
AT LØFTE I FLOK !
Det er til stor inspiration for bestyrelserne i de 2 foreninger:
TAK til jer ALLESAMMEN !

J A !